

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul al Procuraturii de Circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

SADOVOI Vitalii XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.05.2020– 09.07.2020;

Instanța de apel: 02.09.2020 – 04.11.2020;

Instanța de recurs: 29.01.2021 – 17.03.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, din 09 iulie 2020, Sadovoi Vitalii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 27, 145 alin. (2) lit. j) Cod penal cu stabilirea pedepsei de 15 ani închisoare;

- art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal cu stabilirea pedepsei de 20 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 25 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

S-a încasat de la Sadovoi Vitalii în beneficiul succesorului victimei Beștanco Domnica prejudiciul moral în sumă de 30.000 lei.

A fost admisă în fond acțiunea civilă a succesorului victimei Beștanco Domnica în partea ce ține de încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, urmînd ca instanța de ordin civil să stabilească cuantumul despăgubirilor.

S-a încasat de la Sadovoi Vitalii în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate de stat la investigarea cauzei penale în sumă de 7343,80 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, inculpatul, în noaptea de 13.01.2020 spre 14.01.2020, aflându-se la domiciliul său din XXXXX împreună cu frații Beștanco Alexandr și Gafton Mihail unde consumau băuturi spirtoase, ultimii i-au povestit lui Sadovoi Vitalii că în anul 2015-2016 au fost prin XXXXX în ospeție la Lilia Culacova care este sora lui Sadovoi Vitalii. Tot atunci Sadovoi Vitalii și-a amintit că careva persoane i-au comunicat că în seara când a decedat mama sa Sadovaia Viorica la ea în gospodărie au fost doi frați din XXXXX. Atunci Sadovoi Vitalii s-a gândit că Alexandr și Mihail sunt acele două persoane și a decis să îi omoare. El a plecat în garaj de unde a luat un obiect ascuțit după care i-a zis lui Gafton Mihail să meargă în sat să câștige niște bani. În continuare Sadovoi Vitalii împreună cu Gafton Mihail, ajungând în marginea XXXXX în direcția spre XXXXX pe câmp i-a aplicat lui Gafton Mihail mai multe lovituri cu obiectul dat în regiunea toracelui, după care în urma loviturilor date Gafton Mihail a decedat. Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202019C0013 din 17.01.2020, decesul lui Gafton Mihail a survenit la data de 13.01.2020 în rezultatul șocului hemoragic, care s-a dezvoltat în urma hemoragiei interne în cavitatea pleurală pe stînga și pericard ca rezultat al plăgilor oarbe multiple a toracelui, două din ele pe suprafața anterioară și posterioară penetrante în cavitatea pleurală cu lezarea pericardului, cordului și lobului inferior al plămânului stîng, vătămările corporale descrise mai sus au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp înțepător posibil la 13.01.2020 și au fost calificate ca grave, periculoase pentru viață care se găseau în legătură de cauzalitate directă cu decesul victimei.

Tot el, în seara zilei de 13.01.2020, peste aproximativ 30 minute, Sadovoi Vitalii s-a întors singur acasă și i-a spus lui Beștanco Alexandr să meargă cu el, în continuare l-a dus pe Beștanco Alexandr în extravilanul XXXXX, unde într-o fișie forestieră i-a aplicat lui Beștanco Alexandr 12 lovituri cu același obiect în regiunea toracelui, după care în urma loviturilor date ultimul a căzut jos, pierzîndu-și cunoștința, după care Sadovoi Vitalii, crezînd că Beștanco Alexandr a decedat l-a lăsat acolo, iar el a mers la domiciliu. Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 20219P0029 din 17.01.2020, la Beștanco Alexandr s-au constatat plăgi înțepate multiple ale toracelui anterior, lateral bilateral și posterior, nepenetrante în cavitatea pleurală, care au fost produse prin acțiunea traumatică cu un obiect înțepător, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care au condiționat dereglarea sănătății de scurtă durată și s-au calificat ca vătămare corporală ușoară.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror și de avocatul Lavric Andrei în interesele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Edineț.

3.1 Procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal și să-i aplice pedeapsa sub formă de detențiune pe viață, iar pentru infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (2) lit. j) Cod penal să i se aplice o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, să i se stabilească pedeapsă definitivă sub formă de detențiune pe viață, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului procurorul a invocat următoarele:

- instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite de inculpat, fapt care contravine prevederilor art. 7 Cod penal;

- scopul pedepsei penale nu este doar reeducarea condamnatului, dar și prevenirea comiterii unor infracțiuni din partea altor persoane, iar în acest caz pedeapsa închisorii va avea un efect pozitiv asupra întregii societăți, cât și va defavoriza în continuare comiterea unor astfel de infracțiuni;

- principiul echității sociale obligă instanța să-i aplice inculpatului o pedeapsă legală, echitabilă și individualizată, cu luarea în calcul a tuturor circumstanțelor și criteriilor obiective, care ar fi capabilă de a restabili echitatea socială și a corecta inculpatul pe viitor, ținând cont anume de circumstanțele concrete ale cauzei în care făptuitorul a comis infracțiunea;

- faptele comise de inculpatul poartă un caracter periculos, iar tolerarea unui asemenea comportament din partea instanței de judecată se soldează cu urmări grave.

3.2 Avocatul Lavric Andrei în apel a solicitat casarea parțială a sentinței în partea pedepsei și în partea încasării prejudiciului moral în beneficiul lui Beștanco Domnica în mărime de 30.000 lei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa pe art. 154 alin. (2) lit. j) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani. În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor penale aplicate, a-i stabili pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 17 ani. Referitor la încasarea prejudiciului moral apelantul a solicitat reducerea acestuia pînă la 10.000 lei.

În susținerea apelului avocatul a invocat că Sadovoi Vitalii din start a recunoscut vina, a contribuit activ la descoperirea infracțiunilor, prin procedura de reconstituire a faptelor la fața locului, a explicat amănunțit despre faptele comise.

Aceste circumstanțe pot fi calificate ca atenuante la stabilirea pedepsei și anume că inculpatului urmează să i se aplice o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2020, apelurile procurorului și avocatului Lavric Andrei în interesele inculpatului au fost respinse ca nefondate, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond s-a condus de prevederile art. 61 Cod penal, la fel și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7 și 75 Cod penal.

Pedeapsa stabilită inculpatului a fost numită în limitele sancțiunilor prevăzute la articolele corespunzătoare din Codul penal, și care este adecvată celor comise, care se racordează la toate circumstanțele stabilite, la personalitatea inculpatului, precum și la consecințele grave și irecuperabile survenite ca rezultat al comiterii de către acesta a infracțiunilor pentru care a fost condamnat, și care își va atinge scopul pus de pedeapsa penală.

Instanța de fond corect a luat în considerație toate circumstanțele stabilite pe cauză, și anume că în ședința de judecată inculpatul de cele comise s-a căit, a recunoscut vinovăția, solicitând judecarea cauzei în procedură simplificată, instanța considerând posibilă corectarea inculpatului prin aplicarea în privința lui a pedepsei închisorii în limitele prevăzute de sancțiunea articolelor date. Totodată, întemeiat i-a aplicat inculpatului pedeapsa de 15 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, și respectiv 20 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal corespunzător, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 25 ani închisoare, corect respingând solicitarea acuzatorului de stat expusă în instanța de fond privind aplicarea pedepsei detențiunii pe viață.

Pedeapsa stabilită inculpatului a fost corect individualizată, luându-se în considerație circumstanțele cauzei și particularitățile comiterii infracțiunilor, astfel, temeiuri pentru atenuarea sau agravarea pedepsei nu sunt. Din aceste motive instanța de apel a respins argumentele expuse în apelul procurorului privind agravarea pedepsei aplicate de prima instanță, pe care partea acuzării o consideră prea blândă. Totodată, a fost respinsă solicitarea din apelul părții apărării privind reducerea acestuia la 10.000 lei, considerând că sentința întemeiată în latura acțiunii civile privind încasarea prejudiciului moral cauzat.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei și prevederile art. 2036 alin. (1), 2037 alin. (1) Cod civil și art. 219 alin. (4) Cod de procedură epnăelă, a conchis că prima instanță just a admis acțiunea civilă a succesului părții vătămate în partea prejudiciului moral, dispunând încasarea în folosul succesului părții vătămate Beștanco Domnica a prejudiciului moral în cuantum de 30.000 lei, cuantum pe care

instanța de apel l-a considerat echitabil tuturor circumstanțelor cauzei, consecințelor iremediabile survenite ca rezultat al comiterii infracțiunii, precum și suferințelor cauzate succesorului părții vătămate în legătură cu decesul rudei apropiate.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu remiterea cauzei spre o nouă rejudecare în instanța de apel.

În motivare recurentul a indicat că, instanța de apel eronat a concluzionat, că la aplicarea pedepsei inculpatului instanța de fond corect a luat în considerație toate circumstanțele stabilite pe cauză, și anume că în ședința de judecată inculpatul de cele comise s-a căit, a recunoscut vinovăția, solicitând judecarea cauzei în procedură simplificată, instanța considerând posibilă corectarea inculpatului prin aplicarea în privința lui a pedepsei închisorii în limitele prevăzute de sancțiunea articolelor respective.

Nu s-a reținut faptul că, inculpatul a comis două infracțiuni excepțional de grave, una dintre care s-a soldat cu decesul părții vătămate, precum, cruzimea și modul săvârșirii infracțiunilor. Astfel, pedeapsa stabilită inculpatului nu a fost corect individualizată, în opinia recurentului, neluându-se în considerație circumstanțele cauzei și particularitățile comiterii infracțiunilor.

A menționat că, atât de către instanța de fond precum și instanța de apel nu au fost respectate criteriile generale de individualizare a pedepsei, deoarece circumstanțele invocate și reținute de instanțele respective nu îndreptățesc faptele comise de inculpat și, deci, nu pot genera aplicarea unei pedepse neechitabile.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Potrivit cererii de recurs, recurentul face trimitere la art. 427 alin. (1) pct. 6) care stipulează că, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice*

dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsește confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

În ce privește argumentul care reprezintă temeiul prevăzut la pct. 10), alin (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul reține, că recurentul critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită, solicitând în acest sens agravarea pedepsei penale sub aspectul individualizării executării acesteia, fără a invoca care eroare a fost admisă de instanțele inferioare.

Potrivit celor conținute în sentința și decizia instanței de apel, Colegiul Penal constată că, la determinarea cuantumului pedepsei, instanțele au ținut seama de următoarele împrejurări: inculpatul a recunoscut faptele incriminate prin rechizitoriu și vinovăția sa de comiterea acestora, s-a căit sincer, a comis infracțiuni deosebit de grave, conform art. 16 Cod penal, antecedentele penale sunt stinse, se caracterizează satisfăcător, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele punctate de recurent în cererea sa, Colegiul penal ajunge la concluzia că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă în partea condamnării lui Sadovoi Vitalii în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. j), 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

În același sens, se notează că, însăși scopul pedepsei penale stipulat în art. 61 Cod penal de legislator, prevede că pedeapsa este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare aplicată în privința condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea infractorilor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestora, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea articolelor incriminate prin rechizitoriu inculpatului, la caz, fiind incidente art. 27, 145 alin. (2) lit. j) și art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, în baza cărora a fost condamnat Sadovoi Vitalii, cu aplicarea art. 84

Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 25 ani, cu ispășirea în penitenciar de tip închis.

Față de lucrul judecat de instanțele de fond, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractorului este echitabilă raportat la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îl va descuraja pe inculpat de a comite pe viitor alte fapte infracționale.

În acest context, urmează de evidențiat că stabilirea sancțiunilor de drept penal este, pe de o parte, o sarcină care îi revine legislatorului, care stabilește pedepsele și celelalte sancțiuni de drept penal prin fixarea unor limite minime și maxime ale acestora, în conformitate cu importanța abstractă a valorii sociale protejate, iar pe de altă parte, o sarcină pe care instanța o realizează în limitele stabilite de lege.

Colegiul Penal respinge ca nefondate, argumentele acuzatorului de stat și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora se circumscriu.

O altă opinie asupra procesului de individualizare a pedepsei fără a indica concret prin ce au încălcat instanțele inferioare prevederile legale de individualizare a pedepsei nu poate servi temei de admitere a recursului și de casare a deciziei instanței de apel.

Pe lângă aceasta, Colegiul notează că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art.6 CEDO.

Mai mult ca atât, deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, Curtea a clarificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (Van de Hurk v. the Netherlands). Modul în care se aplică obligația de motivare a hotărârilor judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor fiecărei cauze în parte (Hiro Balani v. Spain).

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea prezentei cauze în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de procuror, sunt vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul al Procuraturii de Circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **SADOVOI Vitalii XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 aprilie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion